

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De quodam sacrista defuncto, & alijs pluribus defunctis. XVII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

CAPVT XVII.

De quodam Sacrista defuncto, & alijs pluribus defunctis.

1. **E**Rat quidam Sacrista, Balduinus nomine in villa Ouderschic, ab antiquitate sic dicta, qui infirmatus obiit in nocte conuersionis S. Pauli, cuius nomen hæc virgo prius ignorabat. Eadem verò nocte virgo orationi vacans, solito more à sensibus rapta, venit ad quendam montem, ad cuius radicem videbat hominem tunc sibi incognitum, volentem montem ascendere, sed præ inualetudine non valentem. Quem cum, ob rogatum eius, in humeris suis impositum sursum portasset, mirata de ponderositate eius, quæsiuit, quo nomine vocaretur? Qui respondens ait: Balduinus de Velde. Manè factò, dominus Ioannes confessor virginis ingressus cellulam eius, inuenit eam quasi præ lassitudine magni laboris grauitèr suspirantem, & præ defectu vix anhelitum trahere valentem. Interrogauit ergo sacerdos causam huius anxietatis & fatigationis. Quæ rem in visione ostensam ex ordine pandit, & nomen viri prius ignoti quòd Balduinus vocaretur, edicit. Super quo miratus sacerdos ille, recordabatur Sacristæ in Ouderschic, qui Balduinus vocabatur, sed agnomen eius ignorabat. Post biduum idem sacerdos causa celebrationis venit ad villam illam, interrogans feminam quandam de statu & agnitione eiusdem Sacristæ. Quæ agnomen illius, sicut virgini fuit reuelatum, edixit: asserens similiter eadem nocte defunctum, qua & virgo cum de radice montis ad cacumen portauerat.

2. Alia quoque vice solito more rapta, venit circa quendam montem, videbatque diuersos diuersimodè oberrantes: & alios ad radicem montis, alios alius enitentes, & alios in eminentiori loco montis versantes, volentes quidem montem ipsum ascendere, sed non valentes, sed nec, qui eos iuuarent, auxiliares habentes. Intellexit ergo virgo, quid ista prætenderent: quia defunctorum animæ erant, quæ suffragia desiderabant. Cum autem aliquæ præcipuæ solemnitates instarent, per aliquot dies ante illa festa rapiebatur ad loca purgatoria, vt videret calamitates afflictorum, qui auxilijs indigebant, nec sibiipsis poterant subuenire; quatenus pro eis fideliter Dominum oraret, qui pœnis grauissimis cruciati, cum beato Iob clamitare cogebantur: *Miseremini mei, miseremini mei, saltem vos amici mei, quia manus Domini tetigit me.*

3. Reuersa igitur ad se, cum pro eorundem liberatione quotidianas febres libenter sustineret, atque amarissimè fletet, di-

872 DE VITA B. LIDEVVIGIS VIRGINIS
uinam misericordiam instanter exorando. Rursum in ipsis so-
lemnitatibus raptā, pro eorum agnita redemptione tanto gaudio
exultabat, quod vix præ lætitia semetipsam capere poterat. Licet
autem cæteris diebus quam plures sæpius eriperet, in præcipuis
tamen festiuitatibus multo plures & maiori copia (Deo propi-
tante) eripuit. Ad eò autem acriter super miserias eorum doluit
& frequenter plorabat, quod deficientibus in ea naturalibus la-
chrymis, sanguineæ lachrymæ succederent: quas successu tem-
poris super genas eius coagulatas, confessor eius cum naturali-
bus lachrymis exstillantibus emolliens abrasit: & in saculo po-
nens, apud se in scrinio reseruabat: atque post mortem eius, sicut
optauit, sub capite eius in sepulchro reponebat.

CAPVT XVII.

*De cautela & circumspectione eius, circa reuelationem
statuum defunctorum.*

MVLtūm quidem cauta & circumspecta fuit hæc virgo, lo-
quens de statu defunctorum, licet sæpius secreta Dei non
ignorabat. Quod sequenti exemplo ex verbis eius apparebit ad
cautelam imperitorum, quos sepe fallunt visiones mortuorum.
Post mortem igitur Ducis Wilhelmi ac Comitis Hollandiæ &
Zelandiæ (sub quo virgo hæc claruit, & diu ægrotauit) rumor
quidam popularis insonuit, & ad aures Margarete Comitissæ
uxoris Ducis iam defuncti peruenit, quod hæc virgo dixisset eum
iam fore saluatum. Audierat enim, quod hæc virgo per triduum
mortua fuisset, & reuixisset.

2. Misit ergo nobilis ac reuerenda Domina ad eam vnum de
famulis suis, vt inquireret huius rei veritatem. Interrogata igitur
super vtroque ab ipso nuntio transmissis, ad vnum ita respondit:
Si triduo mortua fuisset, Schiedamenses diu me sepelissent. Ad
aliud verò, sicut ridiculosum iudicabat, quod interrogabatur, ita
quodammodo respondit dicens: Si ille iam esset in æterna vita,
tunc Dominus iniuriaretur mihi, quæ decem & septem annis
grauissimis infirmitatibus detenta, de lecto non descendi, nec
terram tetigi. Quapropter precor, ne occasione mei peccetis, sic-
que nuntius, qui incertus venit, incertior inde recessit. De pluri-
bus tamen religiosis defunctis, certam nonnunquam dabat sen-
tentiam, quod essent saluati, & in gaudium Domini sui introdu-
cti. De nouissimis quoque temporibus & aduentu Antichristi di-
cere solebat, quod ipsa neutrum horum esset visura.

CA.